

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/109/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116223568
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116223568.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: A., proti žalovanej M. v konaní o zaplatenie 577,97 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.februára 2018, č.k. 24Csp/141/2016-219, v spojení s uznesením zo dňa 16.marca 2018, č.k. 24Csp/141/2016-225, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v spojení s opravným uznesením uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 243,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 243,38 eur od 25.05.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 488, § 489, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, § 82 ods. 1, § 76 ods. 7 zák. č. 251/2012 Z.z., § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 48 ods. 1, 2, § 457 Obč. zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako odberateľom bola uzatvorená zmluva o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti zo dňa 05.10.2011 podľa § 20 ods. 1 zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike, ktorý právny vzťah sa spravuje zákonom č. 251/2012 Z.z. odo dňa jeho účinnosti 01.09.2012 vzhľadom na jeho prechodné ustanovenie § 96 ods. 8 zák. č. 251/2012 Z.z. Na zmluvný vzťah zároveň dopadajú aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Obč. zákonníka a ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu je čiastočne dôvodný. Medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o dodávke plynu, na základe ktorej žalobca dodával žalovanej zemný plyn do odberného miesta č. XXXXXXXXXXXX. Zo zmluvy nevyplýva čas, na ktorý bola uzatvorená, a preto sa jedná o zmluvu na dobu neurčitú. Keďže žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, vyúčtovaciu faktúru č. XXXXXXXXXXXX za dodávku plynu za obdobie od 19.05.2015 do 28.04.2016 nespochybnila, považoval súd vyúčtovanie spotreby, resp. poplatkov za dodávku zemného plynu za oprávnené. Žalovaná je teda povinná uhradiť žalobcovi cenu dodaného plynu v sume 243,38 eur podľa faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 24.05.2016. Žalobca uvádzal, že žalovaná túto faktúru neuhradila a žalovaná netvrdila opak, a preto odo dňa nasledujúceho po splatnosti tejto faktúry sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška základnej úrokovej sadzby Európske centrálnej banky k prvému dňu omeškania 25.05.2016 bola 0 %, a preto v súlade s ustanoveniami § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. patrí žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 243,38 eur od 25.05.2016 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti o zaplatenie náhrady poplatkov za upomienky a náhrady za administratívne prerušenie/ za administratívne obnovenie

dodávky zemného plynu súd žalobu zamietol. V tejto súvislosti súd poukázal jednak na to, že žalobca svojím listom zo 08.04.2016 odstúpil od zmluvy o dodávke plynu a jednak na to, že aj v prípade, ak by žalobca od zmluvy neodstúpil, súd mal za nesporné, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá neobsahuje individuálne dojednanie povinnosti platiť uplatnené poplatky a náhrady, pričom dojednanie platiť poplatky nemôže byť súčasťou Obchodných podmienok dodávateľa, príp. jeho cenníka (ako tomu bolo v danom prípade), ale len samostatnej spotrebiteľskej zmluvy. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a upomienky) predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie žalobcu spočívajúce vo vyúčtovaní týchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o tom, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňuje duplicitne sankcionovať spotrebiteľa za neplatenie fakturovaných súm. Neprijateľné zmluvné podmienky sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Ak by malo ísť o náhradu skutočných nákladov, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia a nepreukázal dojednanie zmluvných strán o povinnosti žalovanej uhradiť žalobcovi tieto poplatky. Žalobca nepreukázal zaslanie upomienok žalovanej (predložený poštový podací hárok zo dňa 14.10.2015 sa týka upomienky žalobcu adresovanej žalovanej zo dňa 12.10.2015, ktorá však nie je predmetom konania), a teda nepreukázal, že žalobcovi vznikli fakturované náklady vo výške 10 eur a za upomienku a vo výške 5 eur za upomienku. Tieto poplatky z uvedených dôvodov vyhodnotil ako neprijateľné aj Okresný súd Prešov v rozsudku č.k. 19C/331/2015-54 zo dňa 14.11.2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/38/2017 zo dňa 11.05.2017. Pokiaľ ide o náhradu za administratívne prerušenie dodávky plynu a náhradu za administratívne obnovenie dodávky plynu do odberného miesta, žalobca vo svojom podaní zo dňa 02.01.2018 nárok na tieto náklady/poplatky odvíjal od ust. čl. IV bod 4, čl. IV bod 5 Obchodných podmienok poskytovania univerzálnej služby pri dodávke plynu pre odberateľov plynu kategórie domácnosť, na ktoré odkazuje uzatvorená zmluva o dodávke plynu (ďalej len „obchodných podmienok“), účinných od 01.01.2014. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že mu proti žalovanej vznikol nárok na zaplatenie 3 x náhrady v sume 78,53 eur za administratívne prerušenie dodávky plynu vrátane dopravy a následne 2 x náhrady v sume 42 eur za administratívne obnovenie dodávky plynu do odberného miesta. Nebol doložený žiaden dôkaz o tom, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou faktúr za dodaný zemný plyn, a preto došlo k administratívnemu prerušeniu dodávky zemného plynu do odberného miesta žalovanej, a nebolo preukázané, že žalovaná následne uhradila omeškanú faktúru za dodávku plynu a preto došlo k administratívnemu obnoveniu dodávky zemného plynu do odberného miesta žalovanej. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, že zo strany prevádzkovateľa distribučnej siete došlo k pokusu o fyzické prerušenie dodávky zemného plynu do odberného miesta žalovanej pre neplnenie finančných záväzkov žalovanou a že fyzické prerušenie dodávky plynu nebolo zo strany žalovanej umožnené, resp. plynomer nebol sprístupnený, a preto došlo k administratívnemu prerušeniu dodávky plynu. Ak s administratívnym prerušením, administratívnym obnovením dodávky plynu vzniknú dodávateľovi náklady (ktoré v danom prípade žalobca tvrdil, že musel uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete), mohla by spotrebiteľovi vzniknúť len povinnosť uhradiť iba preukázateľne vzniknuté náklady spojené s touto činnosťou. Ak je ale poplatok stanovený paušálne bez zohľadnenia reálnych nákladov, nemožno dospieť k záveru o jeho primeranosti. Žalobca nijako nepreukázal, že tento poplatok zodpovedá reálnym nákladom žalobcu spojeným s administratívnym prerušením, obnovením dodávky plynu. Pokiaľ žalobca uvádzal, že prevádzkovateľovi distribučnej siete A. uhradil náhradu za administratívne prerušenie dodávky plynu a náhradu za administratívne obnovenie dodávky plynu, predložil síce faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.04.2016 znejúcu na celkovú sumu 106.623,72 eur, ktorou boli žalobcovi zo strany A. fakturované okrem iného aj položka č. 10 administratívne prerušenie v sume 21.985,47 eur a položka č. 30 administratívne obnovenie v sume 5.850 eur, no žalobca nepreukázal, že túto faktúru skutočne uhradil prevádzkovateľovi distribučnej siete a žalobca nepreukázal ani to, že tieto položky boli účtované v súvislosti s odberným miestom č. XXXXXXXXXX na základe zmluvy o dodávke plynu uzavretej so žalovanou dňa 05.10.2011, pričom niektoré listiny, ktoré žalobca predložil spolu s uvedenou faktúrou boli nečitateľné, teda tvrdenia žalobcu nepreukazovali, a dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu. Súd mal zároveň za to, že tieto poplatky/náklady v rozhodujúcej miere predstavujú "skrytú" sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvou platiť úhrady za dodaný plyn. Uvedené poplatky boli opakovane účtované zo strany dodávateľa na úkor spotrebiteľa, pričom za poplatok spotrebiteľovi nie je poskytnuté žiadne protiplnenie vo výške poplatku, keďže sa jedná o „administratívne prerušenie, administratívne obnovenie dodávky plynu“, pri ktorom nedochádza k fyzickému prerušeniu a ani k obnoveniu dodávky plynu, ako uviedol sám žalobca. Nakoľko zaplatením poplatku za upomienku,

za administratívne prerušenie dodávky plynu, za administratívne obnovenie dodávky plynu žalovanej ako spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak, javí sa iba ako ďalšia sankcia za oneskorenie sa s platením za dohodnuté služby, podľa názoru súdu takéto dojednanie ohľadne poplatku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné a zároveň sa prieči dobrým mravom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na to, že poplatky/náklady za upomienky, za administratívne prerušenie dodávky plynu za neprijateľné z uvedených dôvodov vyhodnotil aj Okresný súd Humenné v rozsudku č.k. 5Csp/201/2016-104 zo dňa 30.05.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/137/2017 zo dňa 18.01.2018. Za rozhodujúcu považoval skutočnosť, že v posudzovanom prípade žalobca listom zo dňa 08.04.2016 odstúpil od zmluvy o dodávke plynu v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade sa zmluva zrušuje od začiatku (ex tunc) s tým, že momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti zo zrušenej zmluvy (bez dôvodné obohatenie, náhrada škody). Žalovaná preto bola povinná žalobcovi vrátiť to, čo na základe zmluvy o dodávke plynu od neho dostala. Obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby pri dodávke plynu pre odberateľov plynu kategórie domácnosť, na ktoré odkazuje uzatvorená zmluva o dodávke plynu, účinné od 01.01.2016, v ustanovení článku XII. bod 1.10, bod 4 umožňujú ukončiť zmluvu o dodávke plynu aj jednostranným odstúpením zo strany dodávateľa v prípade podstatného porušenia povinností odberateľom, pričom účinky odstúpenia nastávajú jeho doručením alebo demontážou meradla. Súd však na takéto ustanovenie upravujúce účinky odstúpenia od zmluvy odchylné od ustanovení Občianskeho zákonníka nemôže prihliadať, a to z dôvodu, že zhoršujú zmluvné postavenie žalovanej (§ 54 ods.1 Občianskeho zákonníka). K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 17Co/150/2013-119 zo dňa 26.03.2014, v ktorom uzavrel, že akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa, vrátane platenia zmluvnej pokuty, úrokov, iných plnení aj po zrušení zmluvy odstúpením od nej s účinkami ex tunc, postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy v zmysle dojednania medzi účastníkmi konania možno v danom prípade hodnotiť ako nevýhodnejšie v porovnaní s dôsledkami odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky, koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy, ich nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Pokiaľ chcel žalobca docieľiť účinky odstúpenia až od jeho doručenia druhej zmluvnej strane, mal to spraviť transparentne tak, že toto ustanovenie vloží do textu samotnej zmluvy o dodávke plynu, s ktorou svojím podpisom prejaví súhlas spotrebiteľ, a len vtedy by bolo možné uvedené ustanovenie považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Zakomponovaním takéhoto ustanovenia so závažnými právnymi následkami na práva a povinnosti zmluvných strán do obsahových obchodných podmienok pripravených žalobcom, ktorých obsah nie je spotrebiteľ schopný ovplyvniť, však dodávateľ vytvoril stav neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Ustanovenie článku XII. bod 1.10, bod 4 obchodných podmienok totiž nepochybne zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď na rozdiel od úpravy následkov odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka predmetné ustanovenie obchodných podmienok núti spotrebiteľa aj po odstúpení od zmluvy platiť dodávateľovi sankcie, poplatky podľa zrušenej zmluvy, a tým nepochybne zhoršuje zmluvné postavenie žalovanej ako spotrebiteľky. Keďže sa zmluva odstúpením zrušila od začiatku (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka), nemožno prihliadať na jej ustanovenia ani na ustanovenia obchodných podmienok a cenník žalobcu, teda účastníci zmluvy nemajú právo na žiadne zmluvné pokuty, sankcie a iné poplatky dohodnuté v zmluve alebo ustanovené v obchodných podmienkach alebo v cenníku. Účastníci zmluvy majú však povinnosť podľa § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť si navzájom všetko, čo podľa zmluvy dostali. V tomto prípade, keďže vrátenie žalobcom poskytnutého plynu nie je možné, žalovaná má povinnosť uhradiť cenu za skutočne dodaný plyn. Aj na základe tejto skutočnosti teda súd dospel k rovnakému posúdeniu ako bolo uvedené vyššie, teda že žalobca má právo len na úhradu sumu 243,38 Eur podľa faktúry č. XXXXXXXXXXXX, ktorou vyúčtoval cenu za skutočne dodaný zemný plyn (pozostávajúcu z fixnej mesačnej sadzby a sadzby za odobratý plyn), nie však na úhradu poplatkov, nákladov za upomienky, resp. náhrady za administratívne prerušenie/obnovenie dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu, ktoré sú upravené v obchodných podmienkach žalobcu. Vyslovil názor, že žalobca mohol v zmysle obchodných podmienok (čl. XII bod 1.5.) a zákona využiť iný spôsob ukončenia zmluvy o dodávke plynu uzavretej na dobu neurčitú, a to napr. výpoveď zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, pri ktorej zmluva zaniká ex nunc uplynutím výpovednej doby. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255

ods.1 a 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pretože každá z nich mala vo veci len čiastočný úspech, pričom pomer úspechu a neúspechu každej z nich je približne rovnaký.

2. Proti rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Uplatnil si aj náhradu trov konania. V rozsiahlom odvolaní citoval jednotlivé články obchodných podmienok, ustanovenia Zákona o energetike a vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. V uvedenej súvislosti upriamoval pozornosť na kompetencie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, a to, že tento úrad ako jediný zákonom určený štátny orgán má vo svojej kompetencii schváliť, a tým i určiť obsah obchodných podmienok žalobcu. Uvádzal, že oprávneným orgánom na schválenie obchodných podmienok žalobcu je Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ktorý je orgánom štátnej správy pre oblasť regulácie sieťových odvetví s celoslovenskou pôsobnosťou. Tento úrad pri výkone svojej pôsobnosti postupuje neustranne a nezávisle. Štátne orgány, orgány územnej samosprávy, iné orgány verejnej moci ani ďalšie osoby nesmú ovplyvňovať úrad pri vykonávaní jeho pôsobnosti. Na čele úradu je predseda, ktorého vymenúva a odvoláva prezident Slovenskej republiky na návrh vlády Slovenskej republiky. Tento úrad konštatoval, že obchodné podmienky žalobcu sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ďalej konštatoval, že obchodné podmienky žalobcu sú formulované jasne a zrozumiteľne. V uvedenej súvislosti poukazoval na jednotlivé ustanovenia Zákona o regulácii v sieťových odvetviach. Uviedol, že ako vyplýva z rozhodnutí, ktoré národný regulátor vydáva v rámci cenovej regulácie, odplata za prerušenie a obnovenie dodávky zemného plynu nie je súčasťou bežnej odplaty platenej odberateľom (v rámci ceny zemného plynu a distribučných poplatkov), ani nie je uvedená vo vydaných cenových rozhodnutiach. Žalobca nie je oprávnený na to, aby sám prerušil a obnovil dodávku zemného plynu (meradlo mu nepatrí) a túto následne obnovil. Toto môže vykonávať len tretia osoba, prevádzkovateľ distribučnej siete. Dodávateľom zemného plynu je viacero, prevádzkovateľ distribučnej siete je však iba jeden. Táto osoba - prevádzkovateľ distribučnej siete - tieto svoje úkony spoplatňuje, čo vychádza z prevádzkového poriadku schváleného / určeného národným regulátorom a obchodných podmienok žalobcu tiež schválených / určených národným regulátorom. Z určenia národným regulátorom potom vychádza i to, že žalovaný má zaplatiť odplatu žalobcovi. Pokiaľ žalobca požaduje od žalovaného odplatu za prerušenie a obnovenie dodávky zemného plynu, toto súvisí s tým, že tieto úkony v zmysle platného právneho poriadku a ostatných predpisov vykonáva prevádzkovateľ distribučnej siete - plynárenský podnik oprávnený na distribúciu plynu, ktorým je osoba odlišná od žalobcu, a to obchodná spoločnosť A.. Žalobca prevádzkovateľovi distribučnej siete odplatu za prerušenie a obnovenie dodávky zemného plynu na odbernom mieste žalovaného zaplatil. Súdu prvej inštancie vytýkal, že sa nezaoberal uvedenými právnymi predpismi, ani ich konkrétnym obsahom, ani pôsobnosťou a činnosťou národného regulátora, ani rozhodnutiami Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Poukazoval na to, že ak by aj žaloba neobsahovala povinné náležitosti, súd má postupovať podľa § 129 alebo § 130 CSP. Namietal porušenie postupu podľa § 138 CSP v neprospech žalobcu. Zastával názor, že súd prvej inštancie mal posudzovať to, že obchodné podmienky, zmluvné podmienky žalobcu odrážajú obsah regulačných ustanovení. Súd prvej inštancie nemohol určiť záver o nepriznaní časti nároku s možným poukazom na neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluvnej dokumentácii žalobcu, nakoľko táto odráža obsah regulačných ustanovení (je priamo určená rozhodnutím regulačného úradu). Dôvodil, že v konaní urobil viacero skutkových tvrdení, a to i o tom, že žalovaný bol v omeškaní s plnením svojich povinností, o tom, že mu žalovaný neskôr niečo zaplatil, o tom, že žalobca zaplatil prevádzkovateľovi distribučnej siete, čo v niektorých prípadoch i podložili dôkazmi. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nebolo žalovaným výslovne popreté, resp. nebolo vôbec popreté, čo má za následok to, že každé z týchto skutkových tvrdení žalobcu sa považuje za nesporné. Žalobca je zo zákona povinný odberateľa upomínať, čo žalobca aj v konkrétnom prípade urobil. Zo žiadneho ustanovenia platného právneho poriadku nevyplýva, že by bol žalobca povinný znášať s tým spojené náklady, osobitne v situácii, kedy táto činnosť vyplýva len z porušenia povinností odberateľa plynu. Zo žiadneho cenového rozhodnutia nevyplýva, že by náklady na toto upomínanie boli súčasťou nejakej inej zložky, položky platenej žalovaným žalobcovi. Žalovaný porušením svojich platobných povinností vyvolal povinnosť žalobcu zasláť a vystaviť upomienku. Poukazoval zároveň aj na ust. § 417 a § 53 Obč. zákonníka, citoval Nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 15/2014, I. ÚS 640/2014, rozhodnutia NS SR sp. zn. 8Sžo 191/2010, 2Mcd0 7/2009 a ďalšie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá v spojení s opravným uznesením, ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri zamietnutí zvyšku žaloby žalobcu vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými i právnym závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné.

7. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalobca predovšetkým namietal nesprávne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, čím uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h) CSP).

8. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

9. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

10. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver o nedôvodnosti žaloby nad rámec časti, v ktorej žalobcovi vyhovel. Rovnako správne je jeho rozhodnutie v časti trov konania, keď vzhľadom na čiastočný úspech strán sporu žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

11. Z vykonaného dokazovania v danom spore vyplýva, že dňa 05.10.2011 bola uzatvorená medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako odberateľom Zmluva o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu dodať žalovanej plyn a záväzok žalovanej zaplatiť kúpnu cenu. Pri uzatváraní tejto zmluvy žalobca nepochybne vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná v postavení spotrebiteľa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej

činnosti. Nepochybne predmetná zmluva má povahu zmluvy spotrebiteľskej v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa; to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky, upravené v spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné.

14. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obchodného charakteru je zrejмый vlastný ekonomický záujem navrhovateľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi, v danom prípade k žalovanej ako poškodzujúce. Preto spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa, je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa. Odvolací súd sa preto s názorom súdu prvej inštancie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky s poplatkami za takéto plnenie v plnom rozsahu stotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu aj fakturovaná suma za administratívne prerušenie/obnovenie dodávky zemného plynu spĺňa z pohľadu odvolacieho súdu rovnaké kritériá. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky rovnako ako súd prvej inštancie vzhladol odvolací súd v tom, že od žalovanej (spotrebiteľa) vyžaduje žalobca úhradu nákladov v paušalizovanej sume bez toho, aby bol dodávateľ povinný preukazovať skutočnú výšku týchto nákladov. Takýto poplatok má základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dojednaná, a ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tým zbavuje dodávateľa dôkazného bremena, ktoré by inak musel niesť, pokiaľ ide o skutočné náklady na prerušenie / obnovenie distribúcie, resp. skutočnú výšku škody.

15. V danom spore ide navyše o spotrebiteľskú vec. Postup súdu vo veciach so spotrebiteľským prvkom, výkladové pravidlá, atď. sa riadi jednak všeobecnými sporovými pravidlami, ku ktorým patrí aj prejednací princíp, no podlieha i špecifickým pravidlám vyplývajúcim zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany, ktoré ukladajú súdu prihliadať aj bez návrhu (teda aj v prípade pasívneho spotrebiteľa) na prekážky brániace priznať právo voči spotrebiteľovi. Z uvedených špecifik potom vyplýva, že v tomto type sporu je aj povinnosť dodávateľa označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení osobitne prísna a výrazná.

16. Pokiaľ žalobca odvolaním vytyka nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, ani túto odvoláciu námietku odvolací súd nepovažuje za dôvodnú.

17. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

18. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami tej - ktorej strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý

súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B). V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené. Skutočnosť, že žalobca sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, alebo arbitrárnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie.

19. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti potom nebolo možné považovať za opodstatnené.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, v spojení s opravným uznesením podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne trov odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

22. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).